

lelse over for os andre, der interessere os for denne Sag. Jeg haaber, vi skulle leve den Dag, da de fleste af os, der ikke have Købstadinteresser, føle os forpligtede til at blive enige om en saadan Sag. Jeg haaber imidlertid, at denne Diskussion om Bevilling til Teatre andre Steder skal fremskynde, at vi en Gang komme til en Afgørelse angaaende alle de mange Penge, der øses ud til det kongelige Teater.

Scavenius: Jeg antager, at den ærede Forslagsstiller, som har givet Anledning til Diskussionen, efter Omstændighederne maa være tilfreds. Der har vist sig en Del Sympati, ogsaa fra den ærede Ordførers Side, for, at man en Gang i Tiden, om end ikke straks, kunde komme til at gaa i den Retning, han ønskede, og videre kan man jo ikke komme i Dag; det følger af sig selv. Jeg skal derfor paa hans Vegne tage Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 6 uden for Betænkningen er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

E. Sørensen: Jeg skal over for det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) bemærke, at jeg ikke har udtalt mig stærkt mod det foreliggende Forslag. Jeg har kun udtalt, at jeg forstaar ikke Grunden til, at Staten skulde paatage sig at forrente en Bygning, der er opført i Aarhus, og som man der med Stolthed peger hen paa som en Bevis for, hvor stor Offervillighed man her har vist.

Den ærede Ordfører vilde gøre denne Sag til et Spørgsmaal om Misundelse mellem Købstæderne og mente, at mine Udtalelser om dette Andragende skulde vise, at jeg var jaloux paa Aarhus. Jeg tror dog, at naar den ærede Ordfører endog vilde dele os paa dette Spørgsmaal i Medlemmer, der staa paa et Landbostandpunkt, og Medlemmer, der staa paa et Købstadstandpunkt, da er det ikke saa lidt overraskende, at Landboernes Standpunkt skulde dokumenteres ved, at vi ved Siden af vore andre meget store — alt for store — Udgifter til vor Nationalscene ogsaa skulde paatage os betydelige Udgifter til et privat Teater i Aarhus.

Bønløkke: Vi gaa nu over fra Teatret til et kirkeligt Spørgsmaal. Det har jo ganske vist en anden Interesse end det, vi sidst talte om. Jeg har tilladt mig at

stille Ændringsforslaget under Nr. 7 uden for Betænkningen, hvorved Andragendet Nr. 37, hvis Forslaget vedtages, vil blive henvist til Kirke- og Undervisningsministerens Overvejelse.

Jeg kan nu godt forstaa, det vil jeg sige straks, at det meget ærede Finansudvalg ikke har villet henvide dette Andragende til den højtærede Ministers Overvejelse, thi jeg maa indrømme, at da Andragendet ikke er tilstrækkelig oplyst, har der ikke været tilstrækkelig Grund for Finansudvalget til at gøre det. Deri er jeg enig med det ærede Finansudvalg. Jeg skal nu imidlertid forsøge paa at oplyse Sagens sande Sammenhæng saa godt, som jeg kan, efter ringe Evne — jeg er nemlig ikke rask i disse Dage — og jeg haaber, at der derefter maa fremkomme en nogenlunde velvillig Stemning over for denne ikke ganske uvigtige Sag.

Sagen forholder sig nemlig saaledes, at efter at der i en Aarrække fra Beboerne i de to Sogne, Everdrup og Snesere i det sydlige Sjælland, gentagne Gange har været fremsat Ønske om at faa et Kapel bygget i den længst bortliggende Egn, tilbød paa et Møde, som afholdtes den 26de Oktober 1876, de to vedkommende Sognepræster, at de, selvfølgelig med Ministeriets Samtykke, vilde af deres Embedsindtægter forrente og afdrage et Laan, stort 8,000 Kr., som kunde anvendes til Opførelse af et Kapel, og samtidig, eller i al Fald kort Tid efter, fremkom der et Tilbud fra en velhavende Godsejerinde dernede, Kammerherreinde Vind til Bække-skov, om, at hun vilde afgive den fornødne Grund til Opførelse af et saadant Kapel. Efter at disse store og gode Tilbud — det kan man vel godt kalde dem — vare fremkomne, blev der af en foreløbig Komite med Provst Paludan-Müller som Formand indgivet et med ca. 100 Underskrifter forsynet Andragende til Kirkeministeriet om at faa Lov til at opføre dette Kapel og at faa dette Laan, som de to Præster vare villige til at forrente og afdrage. Allerede den 25de Februar 1877 modtog Komiteen Ministeriets Tilsagn om, at Ministeriet vilde af Stiftets offentlige Midler laane dem den nævnte Kapital, mod at vedkommende Præster vilde efter deres Tilbud af deres Embedsindtægter forrente og afdrage Laanet.

Derefter var Sagen godt i Gang, og der blev da nedsat en endelig Komite, i hvis Hænder og Varetægt det blev lagt at søge Sagen ordnet. Denne Komite bestod af 9 Medlemmer, og den bestemte i Overensstemmelse med Ministeriet og med Mi-